



עמ"ת 65939-12-25 - מדינת ישראל נ' איתי דמרי

בבית המשפט העליון

עמ"ת 65939-12-25

לפני:	כבוד הנשיא יצחק עמית
העוררת:	מדינת ישראל
נגד	
המשיב:	איתי דמרי
	ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז- לוד במ"ת 23859-09-25 מיום 22.12.2025 שניתנה על ידי כב' השופטת אליאנא דניאלי ד' טבת תשפ"ו (24.12.2025) עו"ד חוה קליימן עו"ד שי נודל
תאריך הישיבה:	
בשם העוררת:	
בשם המשיב:	

החלטה

- ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 23859-09-23 מיום 22.12.2025 (השופטת א' דניאלי) שבה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאים כפי שפורטו בהחלטה.
- לא אחת נאמר בפסיקה כי החלטה בעניין מעצר היא "תפירה ידנית" והכל בהתאם למעשה ונסיבותיו, לעושה ונסיבותיו וגם לחלופה המוצעת. במקרה שלפנינו דומה כי מספר שיקולים מטים את הכף לחובת המשיב.
- מכתב האישום עולה כי השוטרים ניהלו מרדף אחר המשיב. המשיב נהג ללא ביטוח ובכך סיכן את עצמו וסיכן את הציבור, וכן את השוטרים שרדפו אחריו. אמנם, המדובר במרדף קצר יחסית שארך כ-6 דקות אך המרדף כשלעצמו מוכיח כי אין מורא הדין ואין מורא המשטרה על המשיב.
- עוד עולה מכתב האישום כי המשיב החזיק לכאורה בכמות נכבדה מאוד של 403 גרם קוקאין. מכאן שלא מדובר בהחזקה לצריכה עצמית. רחוק מכך. בהקשר זה לא למותר לציין כי למשיב עבר בתחום



הסמים, ותלוי ועומד כנגדו מאסר על-תנאי בר הפעלה. בפעם הקודמת שנגזר דינו של המשיב היה מדובר בכמות קנאביס שלא להחזקה עצמית, אך המשיב נתפס באותו מקרה עם משקל ועם שקיות ניילון שקופות כך שברי מה הייתה מטרת החזקת הסם.

מכאן שלפנינו חזקת מסוכנות סטטוטורית ועל המשיב להראות טעמים מיוחדים לסתירת חזקה
12.

לא רק שהחזקה לא נסתרה, היא אף התחזקה לאור שתיקתו של המשיב בחקירה. כידוע, לשתיקה בחקירה יש היבט במישור הראייתי, אך כפי שנקבע בפסיקה, יש לכך משקל גם בהיבט של מסוכנות הנאשם.

5. סופו של דבר, כי לנוכח האמור לעיל, אני סבור שלא היה מקום להורות על חלופת מעצר גם בהנחה שהמפקחים נמצאו על ידי בית משפט קמא טובים וראויים.

אשר על כן, אני נעתר לערר ומורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, ד' טבת תשפ"ו (24 דצמבר 2025), במעמד הצדדים.

יצחק עמית
נשיא